Газета Верховної Ради України

Голос України

№ 214 (2461) ▪ Вівторок, 21 листопада 2000 року ▪ Ціна договірна

Міністр оборони України Олександр Кузьмук під час перебування на Сумщині відвідав один з місцевих навчальних закладів. Він ознайомився з умовами підготовки майбутніх офіцерів, їх побутом.
Фото Юрія ЩОКОВА (Укрінформ).

▪ 1919 р. Загинув закатований денікінцями поет Василь Чумак.
▪ 1921 р. Під містечком Базар більшовики розстріляли 359 учасників II Зимового походу армії УНР.
▪ 1924 р. Народився Герой Радянського Союзу Парфентій Гречаний, під час війни — один з керівників підпільної групи «Партизанська іскра» на Миколаївщині.
▪ 1949 р. Президія Верховної Ради УРСР встановила прапор, герб і гімн соціалістичної України.

21 листопада

Місцеве самоврядування — очима молоді

Під такою назвою минулих вихідних у Києві пройшов перший конгрес молодих депутатів. У ньому взяли участь близько 120 представників рад різних рівнів з усіх регіонів України. Делегати конгресу, організованого Асоціацією молодих депутатів за сприяння Міжнародного республіканського інституту США, обговорили роль та місце молоді в політичному житті України, ймовірність об'єднання молодих кандидатів у депутати на виборах до місцевих рад у 2002 році в «широку поліпартійну коаліцію», а також запропонували створити державний комітет з питань місцевого самоврядування.

Заступник Голови Верховної Ради України Степан Гавриш, виступаючи перед учасниками конгресу, зазначив, що цей захід є своєрідним тренінгом, який дасть можливість підвищити значимість влади на рівні територіальних громад. «Сьогодні саме нове покоління, яке несе в собі потужний елемент ідеології, не тяжіючи до минулого, повинно стати відповідальним за розвиток української державності», — наголосив С. Гавриш.

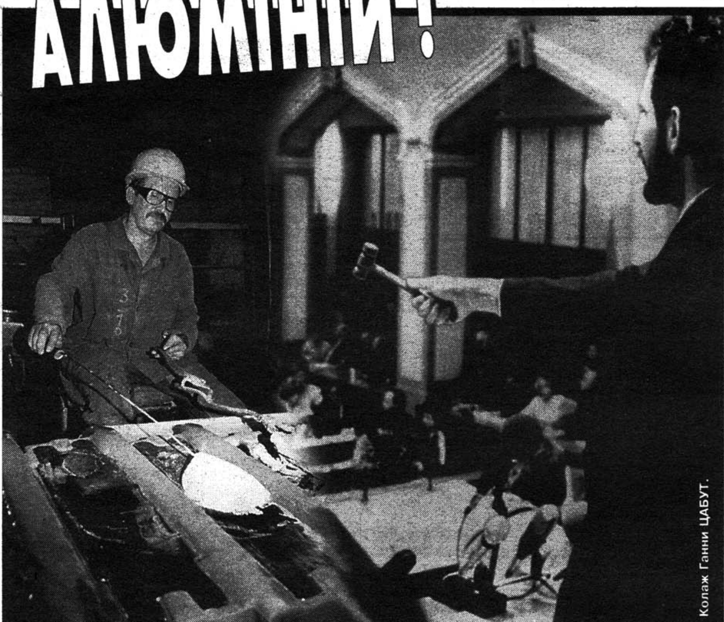
Знак біди

Безпритульним потрібна допомога

Протягом минулого року в різний час до столичного притулку для неповнолітніх потрапляли 900 бездоглядних дітлахів, а за 10 місяців цього року — вже 990. Нині в місті існує лише один заклад такого типу, розрахований на 100 місць. У грудні відкриють ще один притулок для неповнолітніх — у Дніпровському районі. Про це йшлося на апаратній нараді, що відбулася у столичній держадміністрації.

Як констатував начальник міської служби у справах неповнолітніх Сергій Новік, Київ став справжньою меккою для малолітніх жебраків. Левова частка тих, хто просить милостиню в метро та на вокзалі, — вихідці з інших регіонів, передовсім із західних. Для багатьох з них жебрацтво стало професією. На жаль, недосконалість законодавства та бюрократичні перепони не дають змоги вилучити цих дітей з негативного оточення. Здебільшого малих мандрівників повертають батькам, а за кілька днів вони знову з'являються на Київському вокзалі...

Алюміній! Хто більше?

Колаж Ганни ЦАБУТ.

Отже, серед бажаючих придбати пакет акцій ВАТ «Запорізький алюмінієвий комбінат» обсягом 68,01% — три доволі сильних претенденти: російський трейдер «Арлан», що змінив назву на «АвтоВАЗ-інвест», генеральний постачальник волзького автовелета; холдинг «Російський алюміній», що оперує на українському ринку через компанію «Український алюміній» і має акредитацію на Лондонській біржі металів, і наш доморослий консорціум «Металургія», який преса одразу ж охрестила «структурою групи Суркіса—Медведчука» («Зеркало недели», № 45, 18 листопада 2000 р.).

Хто переможе — поки що неясно. На те й конкурс. Аналітики прогнозують три сценарії розвитку подій. «ЗАлК» працює до «скону», забезпечуючи внутрішній ринок СНД. Скорочує виробництво, але виходить на ринки далекого зарубіжжя. Пакет акцій перепродається, а отримана маржа осідає в касі одного з національних політичних угруповань.

Тим часом колектив комбінату тривожиться долею підприємства — єдиного в Україні виробника первинного алюмінію. Без докорінної реконструкції «ЗАлК» може просто не вижити в умовах глобалізації світової економіки.

(Матеріал про проблеми розвитку «ЗАлКу» в умовах приватизації читайте на 7-й стор.).

Аукціони

За смішну ціну

Чернігівське регіональне відділення Фонду державного майна України провело перший аукціон з продажу об'єктів незавершеного будівництва за голландським методом. Тобто його учасники мали можливість купувати довгобуд на 70 відсотків дешевше стартової ціни. Завдяки цьому з'явився власник незавершеного 60-квартирного житлового будинку в Куликівці. За стартової ціни — 78940 гривень, він придбав об'єкт за 38940 гривень, повідомляє наш кореспондент **Сергій Павленко.**

Я вам пишу...

Почуйте мене!

Як інваліду другої групи мені належить слуховий апарат. Раніше не було проблем з його отриманням і я не відчував себе обділеним і зайвим серед людей, бо чув їх. Останнім часом жодні прохання не допомагають, ніхто не хоче допомогти, куди б я не звертався. Але ж мій робочий стаж — 47 років, маю нагороди. Шкода, що з онуками і правнуками не можу спілкуватися — адже я глухий.

А. СТРУКОВ.

Львів.

Залишайтеся з «Голосом»

Як уже повідомляла наша газета, до першого грудня триває акція «Залишайтеся з «Голосом» щодо надання безплатної юридичної допомоги. Головна умова одержання такої допомоги — передплата газети на весь 2001 рік. Ураховуючи зацікавленість наших читачів в цій акції, редакція вирішила опублікувати відповіді на найпоширеніші запитання, що друкуватимуться під рубрикою «Залишайтеся з «Голосом». Залишайтеся з нами, і ми допоможемо вам.

(Продовження на 3-й стор.).

Вітчизняний стиль

Альтернатива АЕС

На Миколаївщині розпочато спорудження парогазової електростанції, покликаної стати таким собі альтернативним джерелом одержання електроенергії і тепла. Спроектувало станцію та виготовило для неї парогазові установки виробниче підприємство «Машпроект». Щоб спорудження об'єкта просувалося наміченими темпами, без активної фінансової підтримки держави не обійтись. Допомогу обіцяли, однак гроші досі не виділено. Тим часом, введення в дію нового, екологічно безпечного джерела електроенергії й тепла в південному регіоні країни вкрай необхідне.

«Іменні» вагони з підігрівом

Фірмова електричка «Львів'янка» почне курсувати зі Львова до Трускавця та Мукачевого. У потязі — 8 «іменних» вагонів. Головний — призначений для перевезення дітей. У ньому м'які крісла, під якими обладнано грубки опалення. Терморегулятор автоматично підтримує задану температуру. У вагоні встановлено сучасні герметичні двері та вікна. З часом тут розміститься й ігротека.

▪ У Донецькій області станом на кінець минулого тижня не під'єднано до системи теплопостачання 77 котелень.
▪ Унаслідок прориву трубопроводу поблизу села Липники Пустомитівського району Львівської області витекло близько 12 тонн дизпалива.
▪ Українські митники затримали 12 тонн контрабандних «стегенець» під час спроби ввезення їх з Молдови.
▪ Тіло гірника, котрий потрапив під обвал на шахті ім. Кірова у Донецькій області, піднято на поверхню.

P. S.

Одеська міліція знешкодила на місцевому ринку «Авангард» вибуховий пристрій

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про стан реалізації адміністративної реформи стосовно вдосконалення діяльності органів виконавчої влади

Верховна Рада України відзначає, що Кабінетом Міністрів України та Державною комісією з проведення в Україні адміністративної реформи проведена певна робота стосовно визначення цілей, завдань, шляхів та засобів реформування основних елементів системи державного управління (адміністративної системи) відповідно до потреб формування демократичної правової держави.

У грудні 1999 року в Україні були прийняті важливі рішення, спрямовані на запровадження нової концепції управління, створення більш ефективної системи виконавчої влади, підвищення керованості суспільно важливих процесів, реформування державної служби, зменшення чисельності апарату управління.

Водночас стан реалізації адміністративної реформи не відповідає вимогам, що містяться в Концепції адміністративної реформи в Україні стосовно формування ефективної організації виконавчої влади як на центральному, так і на місцевому рівнях управління.

На сьогодні зроблені тільки перші кроки в питаннях реформування апарату державного управління, які подекуди не ґрунтуються на використанні науково-системних поглядів та принципів. Незважаючи на прийняття ряду указів Президента України, спрямованих на підвищення ефективності діяльності та зменшення чисельності працівників органів виконавчої влади, стан справ у цьому напрямі практично не поліпшується.

Питома вага видатків на утримання органів виконавчої влади в загальному обсязі Державного бюджету України збільшилася з 1,5 відсотка в 1996 році до 3,8 відсотка в 1999 році. Разом з тим середня заробітна плата працівників цих органів за минулий рік становила лише 206 гривень. Значно зросла чисельність фінансових і фіскальних органів у загальному обсязі органів державного управління, питома вага яких збільшилася за останній рік з 43,6 відсотка до 53 відсотків.

Після прийняття Постанови Кабінету Міністрів України від 26 лютого 2000 року № 403 про скорочення працівників органів виконавчої влади до 180724 одиниць тільки за наступні чотири місяці ця чисельність збільшена на 2519 одиниць.

Мають місце паралелізм і дублювання в діяльності новостворених та існуючих органів виконавчої влади. Подекуди заходи, спрямовані на зменшення чисельності місцевих органів виконавчої влади, проводяться без урахування якісної і функціональної перебудови цих органів.

Продовжують залишатися складними відносини між центральними та місцевими органами виконавчої влади. Мають місце непоодинокі випадки порушення чинного законодавства з боку органів виконавчої влади стосовно діяльності органів місцевого самоврядування. Протягом 1998-2000 років Кабінет Міністрів України прийняв три постанови, які всупереч чинному законодавству обмежують фінансові права органів місцевого самоврядування, а Міжвідомча комісія з питань місцевого самоврядування при Кабінеті Міністрів України займає в цих питаннях позицію стороннього спостерігача. Кабінетом Міністрів України внесено до Верховної Ради України законопроект про Державну програму підтримки і розвитку місцевого самоврядування, хоча питання фінансово-економічного наповнення цієї Програми протягом двох останніх років не вирішене.

Робоча група з проведення реформи місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та державної служби, створена згідно з Указом Президента України від 22 липня 1998 року № 810 «Про заходи щодо впровадження Концепції адміністративної реформи в Україні», протягом двох років так і не розпочала роботу.

Заслухавши 12 вересня 2000 року інформацію Кабінету Міністрів України про стан реалізації адміністративної реформи стосовно вдосконалення діяльності органів виконавчої влади та враховуючи викладене, Верховна Рада України **постановляє:**

1. Інформацію Кабінету Міністрів України взяти до відома.

2. Визнати, що хід реалізації адміністративної реформи в Україні стосовно підвищення ефективності діяльності органів виконавчої влади не набув цілеспрямованого, системного характеру.

3. Комітету Верховної Ради України з питань правової політики прискорити подання на розгляд Верховної Ради України Закону України «Про Кабінет Міністрів України» з пропозиціями Президента України.

4. Запропонувати Кабінету Міністрів України:

здійснити заходи по підвищенню ефективності виконання контрольних функцій органів виконавчої влади за додержанням Конституції і законів України, актів Президента України і Кабінету Міністрів України;

посилити спрямування діяльності місцевих органів виконавчої влади на забезпечення реалізації прав і свобод громадян, становлення та розвитку місцевого самоврядування на основі чіткого функціонального розмежування з повноваженнями виконавчої влади;

до 1 грудня 2000 року подати на розгляд Верховної Ради України фінансово-економічне обґрунтування щодо законопроекту про Програму державної підтримки і розвитку місцевого самоврядування;

розробити та подати у двомісячний термін після затвердження в установленому порядку Концепції державної регіональної політики на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо внесення змін до законів України «Про місцеві державні адміністрації» та «Про місцеве самоврядування в Україні»;

прискорити розробку та подання на розгляд Верховної Ради України після набрання чинності Законом України «Про Кабінет Міністрів України» проекту Закону України про міністерства та інші центральні органи виконавчої влади, активізувати роботу щодо підготовки проектів актів законодавства, спрямованих на врегулювання діяльності органів виконавчої влади;

до 1 квітня 2001 року проаналізувати структуру та чисельність штатів центральних і місцевих органів виконавчої влади та вжити заходів щодо їх оптимізації;

посилити контроль за реалізацією положень Указу Президента України від 11 лютого 2000 року № 207/2000 «Про вдосконалення діяльності державних органів, роботи державних службовців та підвищення ефективності використання бюджетних коштів».

Голова Верховної Ради України І. ПЛЮЩ.

м. Київ,
2 листопада 2000 року.
№ 2067-III.

Партійні рядки

Фото Олександра СИНИЦІ (УНІАН).

Прагнення влади

Партія «Трудова Україна» на другому, позачерговому, з'їзді проголосила курс на «правлячу партію в країні». Новообраний голова «трудовиків», народний депутат України Сергій Тігіпко заявив, що «партія повинна прагнути до влади, не соромлячись цього природного бажання». Для того, щоб стати партією влади, наголосив С. Тігіпко, «Трудова Україна» повинна до парламентських виборів підготувати і презентувати громадянам України своє бачення подальшого розвитку країни і отримати на виборах не менш як 10 відсотків голосів виборців. Програмою-максимум, вважає С. Тігіпко, повинно стати створення власної парламентської фракції, входження до парламентської більшості, а потім — і до коаліційного уряду з «максимальною кількістю міністрів».

У зверненні з'їзду, зокрема, йдеться про те, що партія «готова робити рішучі кроки до політичної співпраці». Серед імовірних партнерів «трудовики» уже сьогодні називають Партію регіонального відродження (Трудова солідарність України).

Об'єдналися, але суперечності зосталися

У суботу відбувся об'єднавчий з'їзд 5 партій. Проте схоже, що до повної єдності не дійшло. Так і не вдалося домовитися про назву нового політичного об'єднання, яке до наступного з'їзду йменуватиметься Партією регіонального відродження (Трудова солідарність України). Є розбіжності і в трактуванні ідеології нового угруповання. Якщо, приміром, співголова партії, народний депутат Володимир Рибак стверджує, що об'єднана політична сила сповідуватиме лівоцентристську ідеологію, то розробник програмних документів народний депутат Володимир Семиноженко наполягає на ідеології «нового центризму».

Ще одна ознака відсутності єдності — інститут співголів партії. Окрім Володимира Рибака, нову політичну силу очолюють народний депутат Петро Порошенко і голова колишньої Партії праці Валентин Ландик.

До честі батьків-засновників нової партії, вони не приховували проблем, а, навпаки, підкреслювали: на з'їзді йшов пошук компромісу, якого врешті-решт вдалося досягти.

Володимир КОРОЛЮК.

В бій підуть молоді. І... третина старих

У Києві за участі 110 делегатів з усіх регіонів України і 56 запрошених відбувся установчий з'їзд Всеукраїнської громадської організації «Український молодіжний собор».

Ініціатори створення організації заявили на з'їзді, що основними її завданнями є сприяння реалізації молодіжної політики, розробка пропозицій щодо вдосконалення законодавчої та нормативної бази з проблем молоді. Молодіжний собор має намір також сприяти взаємодії різних структур щодо розвитку молодіжного руху в Україні, утвердженню України як незалежної, правової, демократичної та соціально-гуманістичної держави, відстоювати права молоді у свідомому виборі свого особистого майбутнього.

Членами УМС можуть стати громадяни України віком від 14 до 28 років. Особи старшого віку — за умови, що їхня кількість не перевищуватиме третини загальної кількості членів. До речі, серед «старих» на з'їзді було помічено заступника держсекретаря Кабінету Міністрів Тимофія Мотренка, заступника глави Київської міськдержадміністрації Анатолія Толстоухова і, звичайно, лідера Української народної партії «Собор» народного депутата Анатолія Матвієнка.

Безпартійні вибори — це плавання на суші

Обговорюємо законопроект

У Верховній Раді жвавішає дискусія на тему нового виборчого законодавства. Основна дилема — яка виборча система найоптимальніша для України на нинішньому етапі. Приєднатися до широкого обговорення цієї проблеми на сторінках «ГУ» (до якого запрошуємо і вас, дорогі читачі) наш кореспондент попросив лідера фракції Соціал-демократичної партії України (об'єднаної) у Верховній Раді, народного депутата Олександра ЗІНЧЕНКА.

— Головним чинником, що визначає демократичне суспільство, є наявність містків між виборцем і владою. Цими містками можуть бути громадські організації, всілякі об'єднання, фонди, а особливо — політичні партії.

Один із аргументів проти запровадження в Україні пропорційної виборчої системи — у нас, мовляв, не розвинені ці суспільні інститути. Але партії без безпосередньої участі у виборах не можуть міцніти і розвиватися. Це все одно, що вчитися плавати на суші. Вибори — це «вода» для партій.

У Верховній Раді сьогодні є різні думки і підходи до виборчого законодавства. І я не бачу можливості швидко провести через цей парламент суто пропорційну систему. Хоча я завжди був її прихильником, Україні треба поступово переходити від мажоритарної виборчої системи до пропорційної. Оскільки на сьогоднішньому етапі партії все-таки не настільки розвинені, на виборах у 2002 році найоптимальніше зберегти чинну змішану виборчу систему. Вона і дасть можливість депутатові безпосередньо представляти мажоритарний округ, і, зрештою, розвиватиме демократичні інститути. А вже в 2006 році наша партія відстоюватиме чисто пропорційну систему.

— **Нещодавно відбувся об'єднавчий з'їзд п'яти партій. Чи приведуть ці процеси до появи на виборах 2002 року нових політичних сил, спроможних реально конкурувати з уже добре відомими?**

— На сьогодні неймовірною є участь у виборах 30—40 партій. Більшість партій, розуміючи, що в них немає ніяких шансів пройти на наступних виборах до парламенту, просто приречена на об'єднання. Але є і такі суперечності. Нова сила завжди має привабливий вигляд. Але відповідальність є наслідком послідовної позиції, яку політична партія щороку заявляє під час бюджетного процесу, змін податкового законодавства тощо.

Деякі процеси в суспільстві вже необоротні. Зокрема, демократичні перетворення, приватизація. Чи втримається в політиці й надалі правоцентристський вектор, чи ні, залежить від того, як сьогодні виконавча і законодавча гілки влади зможуть знайти вихід передусім із соціальних та енергетичних проблем.

Розмовляла Юліана ШЕВЧУК.

Від виборів до виборів — самі лише з'їзди

Автомобілі — інвалідам

Залишаймося з «Голосом»

На яких підставах інвалідам внаслідок трудового каліцтва надають автомобілі та відбувається їх заміна і ремонт?

В. КРАСОВИЧ.

Рівненська область.

Особи, які стали інвалідами внаслідок трудового каліцтва або професійного захворювання за наявності в них медичного висновку на право забезпечення автомобілями, одержують автомобілі після оплати їх вартості підприємствами, установами, організаціями, з вини яких заподіяно шкоду. А в разі відсутності висновку МСЕК продаж автомобілів здійснюється на пільгових умовах з оплатою 30 відсотків їх вартості органами соціального захисту інвалідам внаслідок трудового каліцтва, якщо вина підприємства, організації або установи не встановлена. Медичне обстеження інвалідів для встановлення показань на право забезпечення автомобілями проводить облМСЕК (ЦМСЕК, КМСЕК), яка й складає акт про наявність чи відсутність у них відповідних медичних показань для забезпечення автомобілями. Інваліди, які за медичними показаннями мають право на забезпечення автомобілем безплатно або на купівлю його на пільгових умовах, можуть користуватися лише одним таким автомобілем, одержаним через органи соціального захисту населення.

Заміна автомобілів, одержаних інвалідами, здійснюється після десятирічного терміну експлуатації без права продажу, дарування чи передачі автомобіля іншій особі.

Ремонт і технічне обслуговування цих автомобілів здійснює СТО ВАТ «АвтоЗАЗ» позачергово, за рахунок інвалідів. Частина витрат на ці цілі відшкодовується інвалідам війни, загального захворювання, з дитинства, а також батькам або родичам, які доглядають дітей-інвалідів віком до 16 років або інвалідів з дитинства.

Наталія ГЕЛЕТКО.

Актуально

Допоможе закон...

На Луганщині у районі Передільська через крадіжку 3,3 км дроту знеструмлена повітряна лінія електропередач Волгоград—Михайлівка. Зламано металеві опори. Ситуація загострюється тим, що таких опор уже не виробляють, а дріт марки АСО-600 також у великому дефіциті. Ця лінія вважається стратегічною, бо забезпечує зв'язок з Росією.

З початку року це вже шостий випадок крадіжки. Наслідок — близько мільйона гривень збитків. Зупинити крадіїв, схоже, зможе лише монополія держави на операції з металевим брухтом.

Алла АНТИПОВА.

Луганська область.

... А поки що рятує охорона

Цілодобове позмінне чергування біля ліхтарних стовпів встановили мешканці одного з районів Севастополя. До таких заходів городян змусили «мисливці» за кольоровими металами.

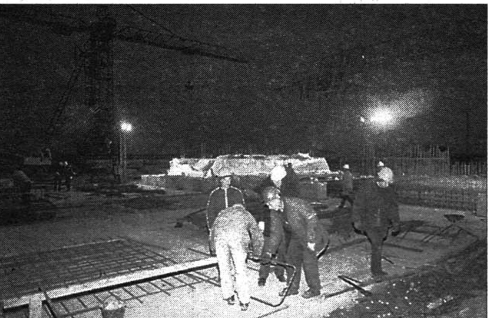
Кілька разів добровільним охоронцям вдавалося прогнати зловмисників з місця злочину. На допомогу правоохоронних органів мешканці району вже не сподіваються.

Як повідомляє «Інтерфакс-Україна», на сьогодні в Севастополі вкрадено майже 60 км повітряних ліній та більш як 10 км кабельних, а пункти приймання кольорових металів перейшли на цілодобовий режим роботи.

Фотофакт

Нині на території Чорнобильської АЕС, закриття якої планується на 15 грудня цього року, будують сховище для рідких ядерних відходів. На ЧАЕС негативно ставляться до ідеї реорганізації, згідно з якою на базі станції пропоновано створити нові підприємства чи компанії.

Фото Дмитра ГАВРИША (УНІАН).

Презентації

Заглянути до Канади, не виїжджаючи з Києва

У Національній парламентській бібліотеці України відкрито канадсько-український інформаційний центр. Завдяки йому народні депутати, їхні референти, консультанти та співробітники Верховної Ради України зможуть отримати найсучасніший доступ до інформації. До їхніх послуг, зокрема, електронний зв'язок з найбільшими бібліотеками України та світу через Інтернет, частковий переклад канадських та інших англомовних видань.

Центр зможе надати для ознайомлення канадські довідкові матеріали: федеральні та провінційні законодавчі акти, видання, електронні бази тощо. Працюватиме він при відділі інформаційного забезпечення Верховної Ради України.

Виставки

Відзначили ювілей експозицією

У Центральному державному архіві громадських об'єднань України триває документальна виставка «Українська соціал-демократія: від витоків до сьогодення», присвячена 100-річчю заснування Революційної української партії (РУП).

Значна частина експозиції висвітлює діяльність РУП і УСДРП в 1903—1915 роках через документи царської жандармерії — обіжники, повідомлення департаменту поліції міністерства внутрішніх справ Росії, зведення, рапорти губернських жандармських управлінь та охоронних відділень про діяльність вільних громад РУП, організацій і гуртків соціал-демократичного спрямування. Зацікавили відвідувачів і матеріали про розшук та затримання провідних членів УСДРП, зокрема Володимира Винниченка та Симона Петлюри.

На виставці представлено рідкісні фотографії провідних політичних діячів, котрі у 1917—1918 роках входили до складу Генерального секретаріату Центральної Ради і Ради народних міністрів УНР. Сучасний етап презентують документи трьох партій, які 1995 року згуртувалися в Соціал-демократичну партію України (об'єднану).

Анатолій КЕНТІЙ.

У номер

■ Футбол

Юніори — молодці!

На Кіпрі завершився відбірковий турнір чемпіонату Європи з футболу серед юніорів (до 18 років). Збірна України (тренер Валентин Луценко) посіла перше місце, вигравши всі поєдинки.
В останній зустрічі українці з рахунком 1:0 здолали збірну Угорщини. Тепер юніорській збірній належить зіграти два поєдинки з переможцем іншої групи. Сподіваємося, що і цей бар'єр українські юніори здолають успішно.

■ Черкаси

Давнє поселення в центрі міста

У центрі Черкас під час проведення археологічних розкопок виявлено рештки поселення IV століття нашої ери, що належить до черняхівської культури. Зокрема, в могильнику знайдено скелет молодої жінки, візантійську амфору, 4 миски, прясла, скляне намисто.

■ Херсонщина

Депутат — це звучить круто

Фальшиве посвідчення депутата Херсонської міськради виявив міліцейський патруль у п'яного громадянина Н. Затриманий пояснив, що користувався документом лише в мирних цілях — для безплатного проїзду в тролейбусі. У «крутій» ксиві стояло не менш круте прізвище — Ігор Крутий.

■ Одним абзацом

■ Деснянський райсуд Чернігова позбавив волі на чотири роки з відбуванням покарання у ВТК загального режиму Андрія Андреєва, котрого в червні цього року затримали співробітники СБУ в одному з парків обласного центру з армійським гранатометом.

■ При Керченському медичному училищі відкрито курси сестер милосердя, які готують сиділок для тяжкохворих. Після семимісячного навчання перші 30 дівчат отримають спеціальність молодших медичних сестер і конкретні місця роботи.

■ Двоє гірників загинуло під завалом на шахті «Комуніст» у місті Харцизьк Донецької області. Тіла загиблих дістали із-під завалу на поверхню. За фактом пригоди ведеться слідство.

■ Масове захворювання великої рогатої худоби на сибірку сталося в селі Надеждівка Арцизького району Одеської області. На молочнотоварній фермі одного з акціонерних товариств в період з четверга до п'ятниці захворіли на сибірку 33 телят, 15 із них — загинули. Шістьох працівників ферми госпіталізовано для обстеження.

■ Підвищену концентрацію парів ртуті виявлено в балетному залі Кримського українського музичного театру. Підрозділ окремого аварійно-рятувального загону МінНС України провів демеркуризацію приміщення.

■ Восьмий день тривають пошуки туриста, який 13 листопада в районі міста Яремча Івано-Франківської області самовільно залишив туристичну групу, пішов у гори і не повернувся.

За повідомленнями інформаційних агентств і власних кореспондентів «ГУ».

■ Фотофакт

Понад 100 років Національний аграрний університет готує висококваліфікованих фахівців для сільського господарства. На знімку: ординатор кафедри терапії та клінічної діагностики НАУ Марія Валалова.

Фото Сергія КУЗНЕЦОВА (ДІНАУ).

Реалії

Служителі Феміди залишилися без даху

Другий тиждень на дверях Жовтневого районного суду Запоріжжя висить замок. Роботу суду призупинено за наказом начальника Запорізького обласного управління юстиції Георгія Гармашова.

За словами Георгія Миколайовича, приміщення райсуду —в аварійному стані і не пристосоване для здійснення правосуддя. Є відповідний припис санітарного лікаря району.

— Близько двох тижнів тому я звернувся до міського голови Олександра Поляка та голови райадміністрації Жовтневого району Івана Наливайка з проханням надати приміщення для суду, — каже Георгій Миколайович. — Проте віз і нині там.

Олександр АБЛІЦОВ.

Не та вулиця, не той будинок

Репортаж

Досі здавалося, що Дніпропетровськ знаю, як свої п'ять пальців. А це двічі поспіль осоромився перед знайомими. Одному знадобилося потрапити в будинок № 2 по вулиці Фурманова. Що може бути простіше? Привіз його на вулицю Фурманова, а її парний бік починається з будинку № 8. Попередні давно знесено. З'ясувалося, що на лівому березі Дніпра теж є вулиця Фурманова, яку ще не вкорочували. З другим знайомим вийшло ще кумедніше. Йому я допомагав шукати будинок № 34 по вулиці Кірова. Та у Дніпропетровську дві вулиці і два провулки мають ім'я Сергія Мироновича. Ще є й проспект Кірова, а на ньому аж чотири будівлі значаться... під 34-м номером. До того ж без отих традиційних належних літер.

Як усе це розуміти? У «Земграді» — державній установі, котра опікується адресною реєстрацією усього, що у вигляді нерухомості у нашому обласному центрі збудовано, пояснили: з повоєнних років місто забудовувалося і приватними, і багатоповерховими мікрорайонами так хаотично, що тепер мало не на кожному кроці плутанина.

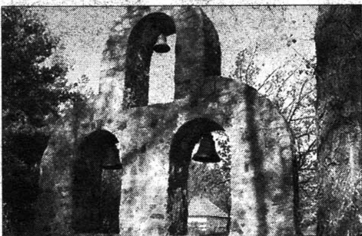
І скільки завгодно випадків, коли споруди є, а вулиці немає. Чи є ще вулиця, а будинків уже немає. Чи вулиці обриваються промзонами, а коли за ними продовжуються, то знову з перших номерів.

— У місті понад 3300 вулиць, але лише 2209 з назвами, — каже заступник директора «Земграду» Валерій Тарасевич. — І мало не три сотні з іменами, котрі дублюють інші. Хіба що одна — вулиця Ушакова, а інша — Адмірала Ушакова. Уявляєте, яка це для нас халепа?

Бо плутанина ускладнює, гальмує і драматизує процеси приватизації житла та нерухомості. А це не особисті переживання юнака з пісні, котрий ніяк не може знайти, «де ця вулиця, де цей дім...»

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Чолом тобі, славний граде-музею!

«Майбутнім ми маримо, а сучасним гордуємо. Ми прагнемо до того, чого немає, і нехтуємо тим, що є».
Григорій СКОВОРОДА.

А ми не згодні з мудрим філософом. Точніше сказати — не зовсім згодні. Ми — це група працівників нашої редакції. Парламентський оглядач Юліана Шевчук, завідувачка відділу ілюстрації Анастасія Сіроткіна (автор фото), заступник завідувача відділу листів Марія Давиденко, молода журналістка Вікторія Литвин та ще кілька працівників. Це ті, хто побував у Переяславі-Хмельницькому, що в Київській області, де ми провели День «Голосу України».

Чому ми не зовсім згодні зі Сковородою? Тому, що пересвідчилися: у Переяславі-Хмельницькому не нехтують тим, що є. Там його ретельно і старанно зберігають. Там пишаються своєю минувшиною, історичними пам'ятками і багато роблять для примноження їх.

Тож ходімо разом з нами цим чудесним містом-музеєм. Спершу завітаймо до його господаря.

Яке обличчя має влада

Григорій Сокур головує в місті трохи більше двох років. Але враження — наче він усе життя на цій посаді. А як пишається своїм містом! Наче Переяслав-Хмельницький друга столиця України. І піклується, вболіває за нього, як за свій власний дім, свою сім'ю. Не байдужа це людина. До всього у житті, а найперше — до рідного міста. Отже, слово Григорію Сокуру, міському голові Переяслава-Хмельницького.

— Через кілька років Переяслав відзначатиме 1100 років з часу першої згадки про нього в літописі. Різні були у нашого міста етапи й періоди розвитку, занепаду і становлення. Найкращі часи у давній історії Переяслава припадають на XI-XII століття. Тоді це був стольний град князівства Київської Русі. Саме на території Переяславського князівства, як і на інших руських землях: київській, чернігівській, галицько-волинській, — почала формуватися етнокультура української державності. Саме до Переяславщини давньоруський літописець уперше застосував слово «Україна». Саме з переяславської землі лунали проникливі заклики князя Володимира Мономаха про збереження єдності давньоруської держави. Скажу вам відверто: далеко не кожне невелике провінційне місто і в нас, і в світі має таку багатющу історію, таке неповторне обличчя.

Неповторність нашого міста створювало багато людей. Але найбагатшу сторінку вписав у неї директор Національного історико-етнографічного заповідника «Переяслав» Михайло Іванович Сікорський. До його приходу в місті був усього один музей — історичний. Нині їх 25! З приходом цієї непересічної, подвижницької постаті по-новому засяяв старий Переяслав. Сікорський і його однодумці перетворили місто на місто-музей, скарбницю української культури.

Що цікаво для мене, над чим я часто розмірковую? Протягом століть групи людей утворювали поселення, спільне територіальне проживання для того, щоб вижити. Ці громади були єдині. Очолювали їх сильні особистості. Дисципліна і відповідальність становили основу їхнього співжиття. Кожний робив свій внесок у загальне добро.

На жаль, тільки нині в Переяславі-Хмельницькому зароджується міська територіальна громада. У її формуванні, я переконаний, надзвичайно важливу роль має відіграти ставлення людей до влади як до сили, що управляє містом і забезпечує його нормальну життєдіяльність. Влада повинна бути чесна і порядна. Відкрита для діалогу з людьми, підконтрольна їм і, звичайно, компетентна та авторитетна. І міська влада сповідує саме такі принципи.

Прагнемо показувати приклад для наслідування прийдешнім поколінням: увагу і турботу про людину праці, допомогу нужденним і бідним.

Відновили в місті Дошку Пошани. Нехай і діти наші бачать, хто краще працює, хай усвідомлюють, що праця цінується в суспільстві. Думаємо про створення портретної галереї визначних особистостей Переяслава. Торік уперше провели загальноміську акцію «Людина року»: визначали кращих учителя, лікаря, спортсмена, мецената, керівника, митця.

Цього року має нарешті стати до ладу міський готель. Набуває розвитку сільський туризм. Ми сподіваємося, що в недалекому майбутньому наше славне історичне місто стане великим туристичним центром з високим рівнем обслуговування. Вже утворили комітет зі спорту й туризму, маємо намір відкрити туристичну агенцію.

А за вікнами кабінету міського голови непомітно плили нинішні будні. Складні й суперечливі. І ми разом з Григорієм Романовичем стали причетними до них, захворіли ними.

І завис... заповідник

Одному з нашого творчо-виробничого десанту не вдалося потрапити до музею рушників. Відстав від групи чи затримався десь, а там є де. Схвильована хранителька музею буквально перед самим його носом поквапливо зачиняла двері, а тоді хутко метнулася стежкою.

— Ой, пробачте, я не можу вас пустити: вкрали рушники...

Потім уже вдалося з'ясувати, що в музеї була група хлопців, і вони поцупили чотири рушники. І вже немолода жінка метнулася шукати, наздоганяти їх.

У цьому музеї, між іншим, експонується близько тисячі українських рушників, дивовижно красивих, рідкісних свідків минувшини. А всього колектив заповідника протягом багатьох років зібрав майже 5 тисяч рушників — унікальну колекцію.

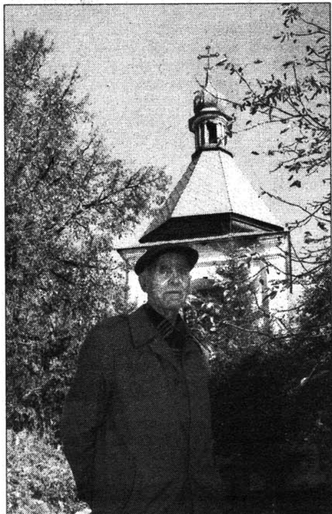
Взагалі унікальний кожен з 25 тематичних музеїв, що входять до історико-етнографічного заповідника. Серед майже 166 тисяч експонатів основного фонду чимало винятково цінних. А отже, потребують особливого режиму зберігання, охорони. На все потрібні гроші: на охорону, на ремонт, реставрацію пам'яток, просто на утримання їх.

— Щороку нам потрібно п'ять тонн вапна, — перераховує потреби директор заповідника Михайло Сікорський. — А ще півтори тонни фарби, не менше 1200 кулів очерету, 800 солом'яних куликів, понад 1000 кілків з акації або дуба...

Сподівалися тут на статус. І 1 червня нинішнього року за указом Президента України Переяслав-Хмельницький державний історико-культурний заповідник став Національним історико-етнографічним заповідником «Переяслав». Київська обласна рада прийняла рішення про передачу майна музейного комплексу із спільної комунальної власності у державну. А Міністерство культури і мистецтв України не поспішає брати те майно. У нього на утримання також немає коштів. Мінфін не передбачив їх. І завис безцінний заповідник у повітрі.

І зачіпка ніби є істотна для того, щоб не квапитися з вирішенням цього питання. Виявляється, за одним із пунктів указу Президента України від 11 жовтня 1994 року «Про національні заклади культури» статус національних надається тим закладам, майно яких уже перебуває в загальнодержавній власності.

Невже тепер відповідні урядові структури змусять Президента відміняти свій указ?

На фото: директор заповідника Михайло Сікорський.

«Берізка» від обурень хитається

Навесні цього року через отруєння в дитячому садку «Берізка» 24 дитини з діагнозом «харчова токсикоінфекція» потрапило до лікарні. Четверо з них перебували в реанімаційному відділенні. «Голос України» вже писав про це 13 травня. І нас, звичайно, цікавило, чи виявлено причини нещасного випадку і з чиєї вини він стався. На жаль, нічого конкретно не з'ясовано. За відсутністю складу злочину Переяслав-Хмельницька прокуратура відмовила в порушенні кримінальної справи. Власне, такого висновку одноосібно дійшов один із слідчих цієї прокуратури.

Та батьки потерпілих дітей не можуть змиритися з таким «безвинним» фіналом. Вони звернулися до Уповноваженого Верховної Ради з прав людини Ніни Карпачової з проханням глибше розібратися в цій історії. Відповідь на це звернення батьки отримали від начальника відділу Київської обласної прокуратури В. Івахна, який повідомив, що постанову міжрайонної прокуратури про відмову в порушенні кримінальної справи скасовано. І через те, що «не в повному обсязі з'ясовані питання щодо порушень санітарно-гігієнічних вимог працівниками харчоблоку та їх діям не дана правова оцінка». Втім, у місті переконані: причина в недоброякісному м'ясі.

Знайомство зі справою на місці викликає здивування, що ніхто не дав належної оцінки діям міської санітарно-гігієнічної служби, яка так і не зробила належного висновку про причини захворювання.

...Шестирічна Оленка Клименко, яка побувала в реанімації, не пам'ятає, що з нею трапилося тоді. Їсть нині усе, що готують кухарі садка. Спробували й ми суп. Він смачний і на вигляд привабливий. Хоча й без м'яса: воно через брак коштів буває тут рідко...

«Вісник» не втрачає

Звісно, йдеться про читачів.

— За свою 75-річну історію газета пережила разом з регіоном безліч складних подій, — ділилася з нами заступник головного редактора Галина Карпенко. — І все ж, незважаючи ні на що, наш «Вісник» не тільки не втрачає читачів, а й завойовує нових прихильників. Нині тираж газети сягає 4,5 тисячі примірників. Газета неодноразово виходила переможцем у різноманітних обласних і республіканських конкурсах. 1995 року наш «Вісник» було нагороджено грантом Міжнародного фонду «Відродження» за висвітленням економічних проблем.

А за словами керівника прес-служби Київської облдержадміністрації Миколи Мазура, це одна з кращих газет області.

Очолює цей висококопрофесіональний і працьовитий колектив секретар Національної спілки журналістів, заслужений журналіст України і наш читач Анатолій Розсоха. Ми вдячні «Віснику Переяславщини», який оперативно розповів про День «Голосу України» у місті на своїх шпальтах.

Настич уже не ображається...

Наприкінці травня минулого року мешканець Переяслава-Хмельницького Михайло Настич надіслав до нашої редакції листа. Просив через газету висловити сердечну подяку завідувачеві відділення Київської обласної лікарні Леонідові Федорову.

Тож коли були в Переяславі-Хмельницькому, відвідали Михайла Олександровича, поцікавилися станом його здоров'я.

— А ви знаєте, я вашу газету вже не передплачую. Чекав-чекав тоді, що надрукуєте мого листа, образився і... А згодом мені передали, що читали мою подяку, ви надрукували. Але я зберігаю всі підшивки вашої газети, зараз покажу.

Господар метнувся з веранди і за хвилину-другу виніс акуратно підшиті газети за вересень минулого року. Немов у бібліотеці. Таке ставлення до газети приємно вражає і зворушує. Виходить, є справжні цінителі нашої праці. Є люди, інтереси яких не обмежуються подвір'ям і хатою.

— Тепер я неодмінно передплачу вашу газету на наступний рік, — запевняє на прощання Михайло Олександрович.

Побажання виконуємо

Газета і поштовики — в одній «упряжці». Це відомо. Тож у райвузлі зв'язку мали розмову з заступником начальника Василем Заболотним та завідувачкою відділу передплати Валентиною Матвієнко. Вони дали нам гарний рецепт, як завоювати увагу переяславців. Ось він: частіше пишіть про наше місто, район, про те, що найбільше хвилює й цікавить мешканців...

Ми і скористалися порадою. Бо цей край справді чудовий, і живуть у ньому прекрасні люди.

Сторінку підготував Яків ГАЛЬЧЕНКО.
Переяслав-Хмельницький
Київської області.

Америка нам — друг, але...

Федеративна Республіка Німеччина подала позов до Міжнародного суду в Гаазі на свого найкращого друга — Сполучені Штати Америки. Тут почалося слухання справи страчених більш як півроку тому в штаті Арізона уродженців німецького міста Аугсбурга, що мали подвійне громадянство, — братів Карла і Вальтера Лаграндів. Берлін звинувачує США у свідомому нехтуванні Міжнародної конвенції про надання консульської допомоги.

Історія ця почалася 1982 року. Брати вчинили напад на філію банку в Арізоні. Карл убив керівника філії, котрому завдав 24 ножові поранення, тяжко поранив одну із співробітниць. Злочинців було затримано. Через два роки американський суд засудив їх на смерть. Однак адвокати оскаржили рішення. Справа тривала до лютого минулого року. Американська Феміда була нещадна: убивців стратити! Не допомогли ані протести Німеччини, ані особисте втручання канцлера Герхарда Шрьодера і міністра закордонних справ Йошки Фішера, ані навіть рішення Міжнародного суду в Гаазі, 14 суддів якого винесли власний вердикт: не страчувати братів Лаграндів. Європейська преса на всі заставки лаяла демократичну Америку, котра після закінчення другої світової війни сама принесла на Старий континент Декларацію прав людини, а тепер ще жорстокіша до вбивців, аніж тоталітарні держави. Забувши, за що засуджено братів, Німеччина ридала над їхньою долею так, ніби мали стратити янголів. Та якби навіть комісія з помилування прислухалася до цих благань і скасувала вирок, то все одно Лагранди не уникли б відплати. Джейн Холл, губернатор штату Арізона, де було вчинено злочин, — переконана прихильниця смертної кари. Вона заявила: «Закон вимагає стратити убивць, і я неухильно його виконуватиму». Не простили злочинцям ані родина вбитого банкіра, ані потерпіла, котра назавжди залишилася інвалідом. Братів було страчено.

Уже тоді міністр закордонних справ ФРН Йошка Фішер повідомив США про юридичні наслідки. Глава зовнішньополітичного відомства переконаний, що Америка у справі Лаграндів порушила зобов'язання Віденської конвенції про надання консульської допомоги, котру ратифікувала 1963 року. Там сказано, що поліцейська влада зобов'язана інформувати іноземців про їхнє право на консульську допомогу, а також повідомляти про випадки затримання до відповідних посольств. І хоча влада Арізони одразу дізналася про національність братів, однак Посольство ФРН у США отримало про це інформацію лише 10 років потому. І то не від влади, а від самих ув'язнених. Німеччина, котра скасувала смертну кару ще 1949 року, занепокоєна тим, що такі випадки можуть повторитися.

Тактика американської юстиції у випадку з братами Лаграндами — не виняток. У 75% випадків, за словами представника служби з юридичних питань МЗС Німеччини Герхарда Вестдикенберга, ув'язнених у США не інформують про їх право на консульську допомогу. Нині в американських в'язницях утримуються 24 громадянина Німеччини, яким не було надано консульську допомогу. А двоє з них — кандидати на смертну кару.

У нинішньому судовому процесі йдеться не про смертну кару як таку, заявили німецькі представники під час відкриття слухань у справі братів Лаграндів, а лише про виконання міжнародних конвенцій. Федеральний уряд прагне в такий спосіб отримати від США гарантію, що порушення міжнародних домовленостей не повторюватимуться.

Гадають, що вирок у цій справі буде винесено до весни наступного року. На думку багатьох юристів, Німеччина має непогані шанси виграти її. Адже саме в разі загрози смертної кари консульська допомога для іноземних громадян дуже важлива. Заради справедливості слід сказати, що адвокат братів Лаграндів і знати не знав про Віденську конвенцію...

Валентина ПИСАНСЬКА.

Франкфурт-на-Майні.

Президент тікає у відставку

«Президент Перу Фухіморі протягом найближчих 48 годин має намір піти у відставку», — таку заяву в неділю поширив прем'єр-міністр Перу Федеріко Салас. Трохи згодом це повідомлення підтвердив і сам Фухіморі, який перебуває нині з візитом у Японії. Цікаво, що заяву зроблено того дня, коли, згідно із протоколом, президент мав повернутися на батьківщину. Чи збирається він повернутися до Перу тепер, залишається загадкою. Деякі спостерігачі вважають: Фухіморі може попросити політичного притулку в Японії. Тим паче що його батьки родом із цієї країни.

Та хоч би як там було, перуанський президент зробив те, до чого його впродовж кількох місяців закликала опозиція. Після скандалу, пов'язаного з іменем колишнього глави розвідки країни Монтесіноса, обвинуваченого в підкупі депутатів, Фухіморі оголосив дострокові вибори. Вони призначені на квітень. Однак минулого тижня в конгресі Перу до влади прийшла опозиція... Можливо, саме з цим і пов'язане рішення прискорити власну відставку.

На знімку АП: прихильники опозиції святкують перемогу.

Стоп-кран, гранати та феєрверк

18 листопада Латвія відзначила 82-у річницю проголошення незалежності. Було все, як завжди: покладання квітів, спецзасідання Сейму, військовий парад, виступ президента Вайри Віке-Фрейберги на «Домчику», феєрверк під дощем для народу та прийом для еліти.

Центр Риги прикрасили іржавними прапорами і стрічками з тканини «Forss». Журналісти довідалися, що за їх виготовлення заплатили по 116 доларів за штуку плюс по 45 — декораторам за вивішування прапорів. Незвично для суботи був переповнений громадський транспорт: публіка використала можливість безоплатного проїзду, подарованого Ризькою думою.

Але свята були трохи затьмарені подіями, що сталися напередодні:.. Сарказм викликає імітація нападу на Латвію російських націонал-більшовиків. Ще 6 листопада ФСБ Росії попередила латвійську владу про можливі провокації: для початку транзитний потяг С.-Петербург — Калінінград, що перетнув латвійський кордон, було зупинено стоп-краном. Біля колії було знайдено з переламаною ногою 18-річного мешканця Нижнього Новгорода Іллю Шамазова, котрий не мав візи на в'їзд до Латвії. Через 12 годин поліція заарештувала трьох друзів Іллі, які більш удало зіскочили з потяга. «Це чудова операція!» — похвалив міністр внутрішніх справ.

Згодом заарештували шістьох лідерів молодих латвійських «нацбілів». На предмет з'ясування їхнього можливого зв'язку з російськими «прибульцями». Один з них — Володимир Ліндерман — заявив: «Гадаю, активність поліції спричинена тим, що ми подали заявку на проведення 17 листопада антифашистського пікету біля пам'ятника латиським легіонерам «Waffen SS». При цьому він заперечував зв'язки з четвіркою росіян, затриманих поліцією.

Уранці 17 листопада на центральному ризькому вокзалі було розкидано листівки, в яких націонал-більшовики запрошували мешканців і гостей Риги на пікет і марш протесту проти відродження фашизму в Балтії... Того самого ранку троє молодих людей піднялися ліфтом на оглядову вежу церкви Св. Петра в Старій Ризі і, показавши ліфтеру предмети, «схожі на гранати», почали вимагати, аби, по-перше, звільнили заарештованих російських товаришів і, по-друге, Латвія відмовилася від вступу до НАТО. Поки непрошені гості вивішували червоні знамена та плакати, ліфтер телефоном повідомив адміністрації про загрозу вибуху, якщо вимоги молоді не будуть цієї ж миті виконані.

Сотня зівак спостерігала, як бійці антитерористичного загону «Омега» здіймалися на вежу запасними сходами. У підсумку порушники спокою дали себе умовити і здалися. А МВС Латвії пообіцяло «омегівцям» премії за участь у операції.

Зате 18 листопада, в день святкування, все вже було тихо та спокійно.

Володимир СТРОЙ.

Рига.

Суомі: дебати навколо п'ятої АЕС

Фінська енергетична компанія «Індустрінс Крафт» подала заявку на будівництво 5-ї АЕС у Фінляндії. Але це викликало в країні такі бурхливі дебати, що тепер фіни навіть вимагають провести загальнонаціональний референдум. Для нас ці дискусії цікаві тим, що вони розкривають нинішнє ставлення західних держав до атомної енергетики.

Прихильники спорудження 5-ї АЕС твердять: потреби Фінляндії в електроенергії зростуть до 2015 року на 30 відсотків. Тому, якщо не збудувати нову АЕС, електроенергію доведеться купувати за кордоном. Власні природні ресурси використовуються повністю, а потужності 4 реакторів скоро вже не вистачатиме. Думка «проти»: голова Партії зелених Сату Хассі вважає, що Фінляндія, країна високих технологій, не повинна робити «гротескову ставку» на такі застарілі методи виробництва енергії, як АЕС. Атомна енергетика «віджила своє», отже, треба розвивати нові технології. При цьому Сату Хассі посилається на Данію, де вже 12 відсотків споживаної енергії виробляють на сучасних вітрових станціях. Лідер зелених обіймає також посаду міністра охорони довкілля Фінляндії, але це не означає, що коаліційний уряд Пааво Ліппонена обов'язково підтримає її позицію. Боротьба загострюється. У запалі баталій прихильники АЕС нагадують, що провідними країнами у галузі атомної енергетики є США (104 діючих реактори), Франція (59), Японія (53), Велика Британія (35), Росія (29), Німеччина (20), Південна Корея та Україна (по 16).

У противників — свій аргумент. Вони звертають увагу на те, що нові АЕС споруджують лише у країнах Східної Європи, Азії, Близького Сходу і Латинської Америки. Серед них — Чехія, Словаччина, Румунія, Росія, Україна, Бразилія, Аргентина, Іран, Пакистан. Та особливо посилюють розвиток атомної енергетики Китай (7 нових об'єктів), Японія, Південна Корея (по 4) і Індія (3).

Цю обставину й використовують противники, твердячи, що Фінляндія може стати єдиною західною країною, котра піде шляхом збільшення кількості АЕС. Однак прихильники трактують це по-своєму: питома вага АЕС у виробництві електроенергії в державах Заходу все-таки зростає за рахунок постійної модернізації станцій.

Марат ЗУБКО.

Гельсінкі.

Хроніка. Факти. Події

■ Берлін

Пам'яті жертв

Відзначаючи у неділю День пам'яті жертв обох світових воєн і Голокосту, президент ФРН пом'янув і жертв неонацизму в Німеччині. «Ми віддаємо сьогодні також данину пам'яті тим, хто став жертвою нацизму цього року», — заявив Йоганнес Рау. В останні місяці Німеччину буквально поглинула хвиля неонацизму, широкого розповсюдження в Україні набув рух скінхедів.

■ Токіо

Прем'єра хочуть усунути

В японському парламенті тривають останні приготування до голосування з вотуму недовіри урядові. А тим часом бунтівники в лавах правлячої Ліберально-демократичної партії проігнорували вимогу партійного керівництва вийти з її складу. На чолі з колишнім генсеком партії Койті Като вони заявляють, що підтримають опозицію у винесенні вотуму недовіри, якщо прем'єр-міністр Йосіро Морі не піде у відставку.

■ Брюссель

«Швидкий» корпус

Міністри оборони країн ЄС на вчорашній зустрічі в Брюсселі обговорили створення європейського корпусу швидкого реагування. За задумом він має налічувати близько 60 тисяч військовослужбовців і бути здатним припиняти воєнні конфлікти в регіоні. Корпус буде готовий до розгортання 2003 року.

■ Мадрид

Водій загинув випадково

Баскська сепаратистська організація ЕТА взяла на себе відповідальність за 17 терактів, скоєних в Іспанії починаючи з липня 2000 року. Внаслідок них загинуло 8 осіб. ЕТА висловила жаль у зв'язку зі смертю в Мадриді водія автобуса. Він загинув випадково, оскільки бомба призначалася судді Верховного суду.

■ Відень

Знову трагедія

На гірськолижних схилах в Австрії сталася нова трагедія — через сходження лавин у гірському районі Тиролю загинуло щонайменше три особи. На лижному курорті Етцале на південь від Інсбрука тривають рятувальні роботи. Лавини обрушилися через тиждень після загибелі 155 осіб у поїзді фунікулера, що загорівся в альпійському тунелі поблизу Капруна.

■ Амстердам

Вимагав гроші у пасажирів

В Амстердамі затримано російського терориста, який погрожував підірвати пасажирський літак авіакомпанії САС, якщо кожний із 64 пасажирів не видасть йому... по мільйону гульденів. Лайнер прямував за маршрутом Москва—Копенгаген-Амстердам. Під час затримання злочинець не чинив опору. Бомбу поліцейські не знайшли.

■ Нью-Йорк

Красуня і Майкл Дуглас

Минулої суботи відбулося довгоочікуване весілля 56-річного Майкла Дугласа та 31-річної Кетрін Зета-Джонс. Вони познайомилися понад два роки тому на кінофестивалі в Довіллі. У молодих є все, що треба для щастя — багатство, слава, і у них уже народилася дитина. Весілля обійшлося щонайменше в 2 млн. фунтів стерлінгів. Лише за квіти заплатили третину мільйона. На урочистості було запрошено навіть президента США.

За повідомленнями кореспондентів "ГУ" та зарубіжних інформагентств.

Фото АП.

20 листопада подано заявку на будівництво чергової АЕС у Фінляндії

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про компенсацію громадянам втрати частини доходів у зв'язку з порушенням строків їх виплати

Стаття 1. Підприємства, установи і організації всіх форм власності та господарювання здійснюють компенсацію громадянам втрати частини доходів у випадку порушення встановлених строків їх виплати, у тому числі з вини власника або уповноваженого ним органу (особи).

Стаття 2. Компенсація громадянам втрати частини доходів у зв'язку з порушенням строків їх виплати (далі — компенсація) провадиться у разі затримки на один і більше календарних місяців виплати доходів, нарахованих громадянам за період починаючи з дня набрання чинності цим Законом.

Під доходами у цьому Законі слід розуміти грошові доходи громадян, які вони одержують на території України і які не мають разового характеру:

пенсії;

соціальні виплати;

стипендії;

заробітна плата (грошове забезпечення) та інші.

Стаття 3. Сума компенсації обчислюється шляхом множення суми нарахованого, але не виплаченого громадянину доходу за відповідний місяць (після утримання податків і обов'язкових платежів) на індекс інфляції в період невиплати доходу (інфляція місяця, за який виплачується доход, і місяця перед виплатою суми заборгованості до уваги не береться).

Стаття 4. Виплата громадянам суми компенсації провадиться у тому ж місяці, у якому здійснюється виплата заборгованості за відповідний місяць.

Стаття 5. Своєчасно не отриманий з вини громадянина доход компенсації не підлягає.

Стаття 6. Компенсацію виплачують за рахунок:

власних коштів — підприємства, установи і організації, які не фінансуються і не дотуються з бюджету, а також об'єднання громадян;

коштів відповідного бюджету — підприємства, установи і організації, що фінансуються чи дотуються з бюджету;

коштів Пенсійного фонду України, Фонду соціального страхування України, інших цільових соціальних фондів, а також коштів, що спрямовуються на їх виплату з бюджету.

Стаття 7. Відмова власника або уповноваженого ним органу (особи) від виплати компенсації може бути оскаржена громадянином у судовому порядку.

Відповідальність власника або уповноваженого ним органу (особи) за несвоєчасну виплату доходів визначається відповідно до законодавства.

Стаття 8. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2001 року.

**Президент України
Л. КУЧМА.**

м. Київ,
19 жовтня 2000 року.
№ 2050-III.

 Оголошення

ИНФОРМАЦИЯ
о продаже на открытых торгах имущества ОАО «НЗМК» как целостного имущественного комплекса в процедуре санации

Сведения об объекте продажи: целостный имущественный комплекс ОАО «НЗМК» в состав которого входят производственные здания площадью около 14 тыс. кв. м., административно-бытовые и вспомогательных зданий площадью около 1800 кв м., незавершенных строительством зданий и помещений площадью около 1500 кв. м., металлических складов ОКСа около 150 кв. м., металлообрабатывающего оборудования — 15 ед., другого оборудования — 130 ед., расположенных на огражденной благоустроенной территории с земельным участком около 2,5 га. На площадке имеются необходимые инженерные коммуникации, техническое состояние которых неудовлетворительное. Имеются две тупиковые ж/д ветки. Денежные обязательства ОАО «НЗМК» не включаются в состав ЦИК.

Адрес объекта: г. Николаев, ул. Индустриальная, 2.

Вид деятельности: производство стальных конструкций промышленных зданий и сооружений.

Начальная цена продажи: 900 тыс. (Девятьсот тысяч) грн.

Сумма задатка: 45000 грн., которую необходимо заплатить для участия в торгах на р/с 26007105326001 в НФ АКБ «Причерноморье», г. Николаев, МФО 326115, ОАО «НЗМК», код ОКПО 01412288 (за участие в торгах по продаже ЦИК АО «НЗМК»). Сумма задатка должна быть уплачена не менее чем за один день до дня проведения торгов.

Ознакомиться с объектом продажи можно с 10.00 до 16.00 в рабочие дни.

Торги состоятся в 11.00 26 декабря 2000 года по адресу: г. Николаев, ул. Мореходная, 14, в актовом зале фирмы «Форкис».

Торги проводятся в виде аукциона.

Организатор торгов: Фирма «Форкис», г. Николаев, ул. Мореходная, 14, т. (0512) 50-00-63.

Регистрация лиц, желающих принять участие в торгах, производится путем подачи заявления на имя организатора торгов в произвольной форме и предоставления копии платежного документа, подтверждающего оплату задатка.

Конечный срок принятия заявок для участия в торгах —21 декабря 2000 года.

Дополнительную информацию можно получить по тел. (0512) 50-00-63, 34-60-36.

По результатам торгов составляется протокол и заключается управляющим санацией договор купли-продажи с победителем торгов.

До відома акціонерів ЗАТ «Укрпромпроект»

Загальні збори акціонерів відбудуться 16 січня 2001 року о 15-й годині за адресою:
м. Київ, провулок Тбіліський,4/10.
Реєстрація учасників зборв з 13.00 до 15.00.

Порядок денний:

1. Звіт Правління про результати роботи ЗАТ «Укрпромпроект» за 1999 р.
2. Звіт ревізійної комісії про фінансово-господарську діяльність ЗАТ за 1999 р.
3. Затвердження річного звіту та балансу ЗАТ за 1999 р.
4. Внесення змін до установчих документів.
5. Затвердження рішень, що прийняті Правлінням та Радою акціонерів ЗАТ за 1999 р.

Довідки за тел. (044) 236-79-54.

Правління ЗАТ «Укрпромпроект».

Ліквідується **Закрите акціонерне товариство «Славутич-Руда»** код 22520935, ідентифікаційний код 225209316020, зареєстроване Комсомольським міськвиконкомом. Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.
Тел. (05348) 2-68-31.

Администрация ГОАО шахта «Самарская» (Днепропетровская обл.) объявляет победителей тендера по закупке горно-шахтного оборудования за бюджетные средства, который состоялся 16.11.2000 г.

1. ООО «Омикс» г. Днепропетровск сумма договора 505 110,80 грн.
2. ЧП «Техноком» г. Луганск сумма договора 115 369,20 грн.
3. ООО ТПК «Укруглемаш» г. Донецк сумма договора 3 000 000,00 грн.
4. ЧМП «Национал» г. Днепропетровск сумма договора 179 520,00 грн.

АСПІРАНТУРА

ВИЩОГО ЗАКЛАДУ ОСВІТИ

"НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ"

оголошує прийом аспірантів за спеціальностями:

08.02.03 - Організація управління, планування і регулювання економікою

08.04.01 - Фінанси, грошовий обіг і кредит

Прийом документів - до 1 лютого 2001 р.

Довідки за адресою та по телефонах:

м. Київ, вул. Панаса Мирного, 26, тел. (044) 573-94-98; 290-80-56
Internet: www.nam.kiev.ua; e-mail: office@nam.kiev.ua
Ліцензія Міносвіти України ВПІ-IV №112004

Компания «ВЕЛЕС»
- **з/ч к тракторам Т-150**
- **подшипники, з/ч к ПД**
- **топливная аппаратура**
- поршневые группы, коленвалы
- фильтры, диски, прокладки

т/ф.: (0572) 707-191, 707-487
- *оплата, бартер на продукты*
- *доставка авто, ж/д трансп-м, посылкой.*

Обласне управління Національного банку України проводить конкурс на поставку, монтаж та наладку обладнання до кафе-їдальні. За довідками звертайтесь по тел. 2-05-91.

Управляющий санацией
ЗАО «Николаевский завод строительных материалов»

Информирует:

О проведении открытых торгов 21.12.2000 г. по реализации **Целостного Имущественного Комплекса** Николаевского завода строительных материалов по адресу: г. Николаев, ул. Казарского, 3 (в помещении заводоуправления).

Общая площадь земельного участка составляет 10 га, площадь строений — 106 000 м. кв.

Вид деятельности: производство керамики, плитки и кирпича.

Форма торгов — аукцион (с голоса).

Ознакомиться с имуществом можно с 8.00 до 15.00 в рабочие дни по адресу: г. Николаев, ул. Казарского, 3.

Заявки для участия в торгах принимаются до 18.12.2000 г.

Начальная цена ЦИК Николаевского завода строительных материалов составляет **300 тыс. грн**.

Для участия в аукционе необходимо уплатить задаток в размере **10 тыс. грн.** (НДС в т. ч.). Оплата производится на счет ЗАО «Николаевский завод строительных материалов»: р/с 26008105488001 в НФ АКБ «Причерноморье», МФО 326115, код ОКПО 05486728.

По результатам торгов составляется протокол и заключается договор купли-продажи с победителем торгов.

За подробной информацией обращаться по телефонам: (80512) 56-24-74, 23-11-56.

Мале науково-технічне підприємство **«Технологія, матеріали, композиції»** (ідентифікаційний код 13681740, р/р 26005200003105 в Радянському відділенні УСБ м. Києва, МФО 322238) оголошує про свою реорганізацію в Товариство з обмеженою відповідальністю «Науково-технічне підприємство. Технологія, композиції». ТОВ «Науково-технічне підприємство. Технологія, композиції» є повним правонаступником Малого науково-технічного підприємства «Технологія, матеріали, композиції».

ЧП «Элегия» *зарегистрированное администрацией Печерского района г. Киева 18.02.1997 г., код ОКПО 24724062 объявляет о своей ликвидации. Претензии принимаются в течение 1 месяца со дня опубликования объявления. Тел.261-44-71.*

ТОВ «ДІСА-Інтерком», зареєстроване Печерською районною Радою Народних депутатів м. Києве, 30.08.1995 р., ідентифікаційний код № 23701099, повідомляє про свою ліквідацію.

Претензії приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення за адресою: м. Київ, вул. Костянтинівська, 71, тел. 417-85-93.

Алюміній! Хто більше?

Приватизація

Річний прибуток Запорізького алюмінієвого комбінату від реалізації продукції більший, ніж номінальна вартість пакета акцій, виставлених на продаж

Запорізький алюмінієвий комбінат — єдиний виробник алюмінію в Україні — вже давно досяг «пенсійного» віку. Фізична зношеність основних фондів підприємства посилюється технологічною відсталістю, яка тримає в полоні економічні показники, зводить нанівець зусилля з поліпшення екології. Все це й висунуло свого часу дилему: або комбінатові, образно кажучи, пора на пенсію, або ж потрібно його докорінно реконструювати і модернізувати. Без цього підприємство зі своїми енерговитратами (понад 40 відсотків у структурі собівартості), низькою продуктивністю обладнання та брудною технологією вже через кілька років не зможе конкурувати на ринку алюмінію.

Минулого року «ЗАлК» виграв тендер і одержав цільовий грант Американського агентства розвитку й торгівлі на розробку техніко-економічного обгрунтування (ТЕО) реконструкції електролізного виробництва. Після одинадцятимісячної напруженої роботи спеціалістів американської корпорації «Кайзер алюмінум текнікал сервісиз, інк.» разом із фахівцями Запорізького інституту титану, а також харківського «Важпромелектропроекту» розробку ТЕО завершено.

Суть реконструкції полягає у повній заміні існуючих на комбінаті електролізних потужностей на досконаліші — з використанням обпалених анодів, що практикують зарубіжні виробники алюмінію. Заміна старих електролізерів на нові не лише зменшить їх кількість (із 608 до 378), а й дасть можливість «ЗАлКу» наростити обсяги виробництва алюмінію-сирцю зі 100 до 157–164, а в перспективі — до 270 тисяч тонн на рік. До того ж, що особливо важливо як для працівників комбінату, так і для мешканців Запоріжжя, разом зі зменшенням собівартості продукції (завдяки зниженню енергоємності і норм витрат дорогих матеріалів та сировини) значно зменшаться і викиди шкідливих речовин в навколишнє середовище.

Проектом передбачено нову сучасну технологію вписати в існуючі корпуси «ЗАлКу». За ТЕО, реконструкція електролізного виробництва комбінату розрахована на п'ять років. Її вартість разом із витратами на будівництво нового цеху для виготовлення обпалених анодів — 200 мільйонів доларів.

Вкладені кошти почнуть повертатися вже через три роки — щорічний розрахунковий прибуток «ЗАлКу» становитиме майже 60 мільйонів доларів.

Та в підприємства коштів на реконструкцію свого електролізного виробництва немає. І ті, що були, вичерпали модернізація обладнання, а також спорудження своїми силами заводів електротехнічної катанки та алюмінієвої фольги. За словами голови правління ВАТ «ЗАлК» Івана Бастриги, обіцяна державна допомога обмежувалася лише моральною підтримкою, хоч підприємство, по суті, ще й сьогодні залишається державним — після корпоратизації комбінату запорізьким алюмінщикам дісталося тільки сім відсотків його акцій.

Звідки ж узяти оті 200 мільйонів доларів? Єдиний шлях — залучення серйозного промислового інвестора, котрим може виступити акціонер— власник контрольного пакета акцій підприємства. Може, за умови, що йому разом із контрольним пакетом дістануться й жорстко зафіксовані правилами конкурсу зобов'язання щодо реалізації інвестиційної програми.

Як відомо, Фонд держмайна оголосив конкурс на продаж 68,01 відсотка акцій «ЗАлКу». 20 листопада завершується прийом заявок претендентів на цей пакет. Його номінальна вартість — 31,7 мільйона доларів. А дістанеться він тому, хто просто більше за нього заплатить. Чи буде при цьому новий хазяїн комбінату зацікавлений у його реконструкції?

Іван Бастрига заявив, що йому відомі всі учасники конкурсу, але називати їх сьогодні неетично — реєстрація ще не закінчилася. Більшість претендентів на 68,01 відсотка акцій «ЗАлКу», на думку Івана Михайловича, не в змозі реконструювати підприємство. А ті, кому це під силу, не вважають за доцільне підтримувати конкурента. Тож не виключена можливість, що комбінат дістанеться тому, кого мало турбує його майбутнє. Із підприємства, допоки воно дає прибуток, такі, з дозволу сказати, господарі вичавлять усі соки, а там — хоч трава не рости. У держави, як на те, не було ніяких підстав, щоб навіть говорити про виконання інвестиційних зобов'язань. Жорстко зафіксувати їх в умовах конкурсу з приватизації «ЗАлКу» — вимога запорізьких алюмінщиків.

Підприємство, за словами Івана Бастриги, «одержало не просто ТЕО реконструкції комбінату, а банківське ТЕО, на базі якого можна залучити будь-якого інвестора». Чи ті, хто прагне стати новим хазяїном «ЗАлКу», хоч поцікавилися цим ТЕО?

Взагалі, вимоги запорізьких алюмінщиків, разом із іншими зобов'язаннями (повернення валютного кредиту, взятого підприємством під урядові гарантії), відлякують деяких претендентів на акції комбінату. Можливо, його приватизацію довелося б перенести і на наступний рік. А ми що, живемо одним днем?

Звісно, заплановане вливання в бюджет від продажу «ЗАлКу» не завадило б. Та якщо за нього дадуть і всі 50 мільйонів доларів, то навряд чи можна серйозно говорити, що це істотно поліпшить життя комбінату.

За підсумками минулого року комбінат реалізував своєї продукції майже на 1 мільярд гривень. Причому 46 відсотків загального обсягу склали поставки на експорт у далеке зарубіжжя, третина — у близьке (до речі, на умовах передоплати). Тобто у наявності живі гроші, які обертаються в правовому полі і забезпечують не лише безперервність потоку обігових коштів, а й регулярні, своєчасні надходження до бюджету.

Лише річний прибуток «ЗАлКу» від реалізації товарної продукції становить більше, ніж номінальна вартість пакета акцій, виставленого на продаж. Ні, мова не про його ціну, а про подальшу долю комбінату, що актуально не лише для запорізьких алюмінщиків та задимленого індустріального міста. Реконструкція «ЗАлКу» сьогодні — конкурентоспроможність його продукції завтра. А саме такий виробник і потрібний нашій економіці. Тому, певен, позицію «ЗАлКу», який — парадокс! — не має навіть права голосу в конкурсній комісії з приватизації підприємства, буде відстоювати представлена в цій комісії Запорізька облдержадміністрація. Щоб не довелося Україні імпортувати згодом ще й алюміній, як марганцеву руду та її сплави після ліквідації Таврійського гірничо-збагачувального комбінату.

Олександр АБЛІЦОВ.

Запорізька область.

«Патріотична» вода — на млин шовіністів

Погляд іноземця

Українські енергетичні проблеми не тільки в нас викликають гострий головний біль. З'ясовується, ними переймаються і громадяни Росії. Що не дивує, звичайно, коли мати на увазі росіян з «Газпрому», наприклад. Подив викликає інше: розуміння «енергетичної» суті питання рядовими мешканцями сусідньої країни. Про це свідчить лист, надісланий «Голосу України».

— Я живу в Санкт-Петербурзі, однак, маючи українське коріння, завжди цікавлюся подіями у вашій країні. Можливо, тут спрацьовує «генетичний код», можливо, елементарний здоровий глузд людини, що на віддалі здатна неупереджено оцінювати ситуацію... Не знаю, що, але важко втриматися від спокуси висловити свою думку, коли бачу, як на очах чиниться наруга над правдою.

Недавно був я в Україні і пересвідчився, якою критикою у вас супроводжується кожен крок Віктора Ющенка і Юлії Тимошенко за їхні дії в галузі енергетики. Причому критикують усі — від перших осіб держави до малосимпатичних і, схоже, далеко не компетентних у цих питаннях добродіїв, які у вас чомусь називаються телеаналітиками. Даруйте за мимовільне втручання у ваші справи, повірте, воно викликане щирою турботою за мою історичну батьківщину, але і прем'єр, і його заступник з питань ПЕКу діють правильно. Це видно навіть з того, як у Росії, котра спить і бачить, як «повернути» Україну в «лоно єдиної слов'янської сім'ї», підтримують лінію критиків Ющенка—Тимошенко. Підтримують наші мас-медіа, урядовці і просто обивателі, не позбавлені великодержавницьких амбіцій. А самих реформаторів тут лають не згірше ваших телевізійних добродіїв. Ось і здогадайтеся, пани «патріоти», на чий млин ви ллєте воду своїми нищівними випадами проти команди прем'єра. Мені особисто дивно чути це від українців, які начебто «розбудовують державу». Оригінальний шлях розбудови ви обрали — через руйнування фундаменту.

Кілька прикладів, які не можуть не насторожувати людину, щиро зацікавлену у зміцненні самостійності України. Створення енергоострова на сході країни, вважаю, — найлегший шлях до «розв'язання» енергетичних проблем незалежної держави. Правда, є ще легший — віддати ці три області під «концесію» Москви. А потім поступово здавати території в західнішому напрямку. Тоді гарно заживеться керівникам у губернаторських кріслах. Жодних державницьких турбот. Надувай щоки і все. Решту вирішать у Кремлі ті, кого ви підтримуєте своїми грошима. Невже це незрозуміло?

З газом також усе чітко. Віддаєте трубопроводи і заводи під контроль «Газпрому», а він цього послідовно добивається, і не треба сушити голову «дурними» проблемами. Хай про перспективи в Москві думають, а не в «провінції». Цього ви хочете, коли перед важливими переговорами з російською стороною тотальною критикою ослаблюєте позиції керівників українського уряду? Тоді відверто скажіть, а не осмикуйте Віктора Ющенка і Юлію Тимошенко, наче хронічних двієчників.

У Росії — попри партійну конкуренцію і амбіційний розбрат різних політичних сил — усі працюють на зміцнення її державності. За геополітичні інтереси тут життя не пожаліють. А в Україні навіть національною безпекою поступляться — заради інтересу якогось клану, що хоче встановити монополію на енергетичному ринку. Прикро і страшно спостерігати це на віддалі. Ще страшніше — зсередини. Уявляю, як тяжко живеться моїм братам по крові, — простим українцям, яких хочуть і надалі обкрадати цинічно й безсоромно. Тому з такою агресією і луплять по людях, що зупиняють розбій у ПЕКу. До речі, російські шовіністи в захопленні від цієї агресії. Здогадайтеся, що б це означало, шановні державники? І ви називаєте себе поборниками самостійності України?

Володимир МІРОШНИЧЕНКО.

Санкт-Петербург.

Актуально

Служити, а не командувати

У певному розумінні, підприємці — це золотий фонд нації. Принаймні, за умов ліберальної ринкової економіки, яку ми намагаємося побудувати в Україні. Неординарне мислення, вміння приймати нестандартні рішення, миттєво орієнтуватися в часі та просторі, побачити бізнес там, де інші проходять мимо, зрештою, придумати його — за запевненнями психологів, таким даром володіють не більш як п'ять відсотків людей.

Але щоб ці якості могли розкритися сповна і принести максимальну користь суспільству, в ньому — суспільстві — має визріти сприятливий для підприємництва соціально-психологічний клімат. Який він в Україні, що десять років іде шляхом реформації, — про це розмовляв наш оглядач з Олександрою Кужіль, главою Державного комітету з регуляторної політики та підприємництва.

— Олександро Володимирівно, комітет, який ви очолюєте, так би мовити, «виломлюється» з-поміж інших структур і підрозділів виконавчої влади. У тому розумінні, що нічого такого в дореформенній структурі державного управління не було, бо не могло бути загалом. Отож, чи не відчуваєте ви певного супротиву з боку своїх колег по Кабміну під час здійснення власних ідей, спрямованих на розвиток і підтримку підприємництва?

— А як ви гадаєте, якщо за неповні три роки нам вдалося зупинити понад триста розпоряджень? Обов'язкових до виконання підприємствами всіх форм власності від малого до великого?

Може, не найзначніші, але такі, що в усіх на слуху, ці рішення про бланки суворої звітності, число й порядок використання яких могли геть паралізувати підприємництво. Ще один яскравий приклад — боротьба нашого комітету проти здирництва за використання тари. Ведеться вона з перемінним успіхом, але ми проти надмірної зарегульованості ринку тарної вторсировини. Багато подяк ми отримали від дрібних підприємців за те, що наполегливо добивалися безумовного виконання Указу Президента про спрощене оподаткування та звітність.

Та справа не в конкретних успіхах, хоча і в них також. Справа в тім, що регуляторна політика докорінно, принципово відрізняється від політики командного управління. Тут найголовніше — не нашкодити. Тобто розрахувати реальні наслідки рішень, що їх приймають. На жаль, наші держслужбовці саме цього часто-густо не вміють робити.

Ось найсвіжіший приклад. З 23 жовтня аудіовізуальні касети і компакт-диски, які реалізують, мають бути марковані єдиною контрольною маркою. І це абсолютно правильне рішення. Час Україні розпрощатися з іміджем інтелектуального пірата. Але ж бо відповідну постанову уряду прийнято лише 10 жовтня. Погодьтеся, що десяти днів для придбання голограм і маркування ними всіх касет, які є в продажу, вочевидь недостатньо. Наслідки не забарилися. Цей сегмент ринку залихоманило, і ми змушені вживати заходів, щоб його не паралізувало остаточно.

— Як мені здається, наша держава відносини з підприємцями часто будує за старим принципом: «я — начальник, ти — дурень»...

— В ідеалі відносини між державою і підприємцями мають будуватися на взаємовигідному партнерстві. І я хочу підкреслити, що абсолютна більшість президентських указів, постанов Кабміну, які регулюють ці відносини, цілком відповідає критеріям ринкового партнерства. Інша річ — як їх виконують.

Проблема в тому, що влада, особливо на місцях, фактично не несе відповідальності за невиконання тих же указів Президента. Я б сказала, ми не позбулися соціального синдрому «хазяїна». Району, міста, області... Хто вони, представники владної вертикалі? Слуги народу чи господарі становища? Запитання, здавалося б, риторичне. А на практиці все навпаки.

Загалом, якби ми змогли домогтися цілковитої відповідальності чиновника за невиконання указів і розпоряджень — становище змінилося б. І шлях до цього — регуляторні, а не адміністративні методи управління. В принципі, дерегуляція економіки — основний метод боротьби з корупцією. За безумовного дотримання балансу інтересів держави і підприємця.

Ось чому двері нашого комітету завжди відчинено для підприємців. Ми, мабуть, єдиний інститут виконавчої влади, при якому постійно працює громадська колегія. Практично всі наші ідеї та конкретні документи проходять громадську експертизу. Не випадково глава Світового банку зазначив, що саме наш комітет не перетворився на чиновницьку організацію, а послідовно працює в системі координат громадянського суспільства.

— Олександро Володимирівно, численні факти свідчать про те, що природна для ринкової економіки перманентна реприватизація, тобто зміна власників або менеджерів промислових підприємств, банкрутства фінансових і комерційних фірм та інші процеси в нас набувають потворних форм. Причому основними операторами стають владні структури, зокрема прокуратура...

— Ви маєте на увазі справи на замовлення?

— Авжеж. Тепер, коли до Верховної Ради передано три чи чотири проекти нового закону про прокуратуру, громадськості через ЗМІ нав'язують думку про те, що змінювати її статус недоцільно. Але ж бо ідеологія повноважень нашої прокуратури, по суті, не змінювалася з часів революційного матроса Дибенка і недоброї пам'яті прокурора Вишинського.

— Я не є теоретиком у сфері юрисдикції. Хоча глибоко переконана, що нагляд за виконанням законів держави, передусім чиновниками, — святий обов'язок прокуратури.

Щодо справ на замовлення чи переділу власності шляхом її захоплення з використанням силових структур, — так, ці факти є. І, на жаль, аж ніяк не поодинокі. Перешкодити цьому — одне з пріоритетних завдань нашого комітету. І тут, на жаль, ми знаходимо підтримку та взаєморозуміння у вищого керівництва не всіх відомств. Скажімо, з податківцями в нас цілковите взаєморозуміння. Реальні факти розборок на замовлення з боку податківців чи податкової міліції припиняють однозначно.

Взагалі, як Чехов колись закликав вичавлювати з себе раба по краплині, так і наші чиновники всіх рангів і відомств вичавлюють із себе адміністративно-командні звички. Процес цей, звісно, непростий і тривалий. Ну, а в якій країні громадянське суспільство будували швидко?

Розмову записав Ігор НАУМЕНКО.

Крила, розпростерті для злету

Співочі голоси України

Це молодий 29-річний артист Тернопільського обласного драматичного театру імені Тараса Шевченка — надзвичайно прекрасний і сильний тенор Борис Репка. Чимало столичних глядачів були захоплені його виконанням на великому концерті в Національному палаці «Україна» колективів Тернопільської області «Молитви Андрія» із опери «Запорожець за Дунаєм», «Неаполітанської пісні» та «Моє сонце». І вже у столиці багато хто запророчив Борисові велике мистецьке майбутнє. А наша газета назвала його лауреатом конкурсу «Голос України».

— А все розпочалося з маленької традиційної сільської сцени. Маленького Бориса висаджували на високого хатнього стільця, і він починав соло. Багатою на концерти була осінь — після Дмитра, коли у маленькому надзбручанському селі Чернилівка — празник.

А коли в хаті нікого не було... разом із народними і заслуженими артистами виконував усе, що передавали по радіо, що було вдома чи у сусідів на платівках. Хтось подарував батькам платівку із записом «Наталки Полтавки». І це перше знайомство юнака із незабутнім голосом Івана Козловського допомогло зробити вибір.

Багато допоміг Борисові викладач і співак, диригент і просто хороша людина заслужений артист України Богдан Іванонькiв під час навчання у Тернопільському музичному училищі імені Соломії Крушельницької у класі диригування. Саме він у 1990 році відправив його на навчання до Київської консерваторії на вокальний факультет до Костянтина Огнєвого, де Борис не на жарт замріяв про свій шлях на оперну сцену. Стажування в оперній студії, уже професіональне виконання партії Петра у «Наталці Полтавці» вели до мрії.

Аж раптом найтрагічніше для співака — втрата голосу... І ось доля привела юнака до Києво-Печерської лаври. Поки розглядав фрески, ікони, підійшла старенька черниця і ніби в унісон сумним думкам, наче провидіння, мовила: «Будеш співати, зараз тобі того не дозволяють ангели». Він повірив. Прийшов у театр і заспівав. Не все те, що хотів би, але була і «Гуцулка Ксеня», і «Летюча миша»... Поряд були добрі порадники і гумористи, як на сцені, так і в житті, Володимир Ячмінський та Мирослав Коцюлим. Незмінними у репертуарі — «Аве Марія», «Ангел», «О, Марі», «Під твою милість». А ще... Та багато чого. Але, де б не виступав, — мрія залишається мрією — професіональна оперна сцена.

— Я розумію, що для цього хлопцеві з-над Збруча потрібна ще добра школа, — посміхається мій співрозмовник. Та сьогодні є проблема з навчанням — гроші. Тож поки що прагну навчатися тут, дійти чогось самому, а вже тоді, якщо пощастить...

А чому б не відкрити йому горизонти столичної опери? Чому б не знайти якийсь шанс відправити на науку? Зверніть на Репку увагу. Відчутно сильний змах творчих крил молодого птаха — впевнена, стане у майбутньому окрасою національної опери.

Галина СТОРОЖУК.

Тернопільська область.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Послухай батька, а зроби, як мама сказали

Не кращі й не гірші. Інші.

Це я про нас, чоловіків, і про вас, шановне жіноцтво. Про наші стосунки, права, свободи і можливості. Вони мають бути рівними, а умови для їх втілення — однаковими. Бо сильна половина людства нічим не краща від слабкої. А тому жодних привілеїв над іншими...

Чи треба казати про ці абеткові істини на порозі XXI століття? Коли пройдено етапи емансипації, фемінізації, коли практично всі держави, в тому числі Україна, задекларували принцип рівності між жінками і чоловіками?

Треба! І якомога гучніше.

У цьому переконав мене науково-практичний семінар «Гендерні чинники у процесі формування напрямів політики», проведений з ініціативи Української академії державного управління (УАДУ) при Президентові України.

— Гендер — це соціально-рольовий статус, який визначає можливості чоловіків і жінок в освіті, професійній діяльності, доступі до влади, розподілі сімейних функцій тощо, — пояснює одна з організаторів семінару начальник відділу Інституту підвищення кваліфікації УАДУ Наталя Грицяк.

Зазирнемо в майбутнє століття. В кожній країні обов'язково постане питання: чи не дискримінаційне суспільство? Чи відповідають норми, за якими воно живе, Загальній декларації прав людини?

Хвалити Бога, на українській землі немає расизму, фашизму, антисемітизму та інших «ізмів».

Ми терпимі до різних поглядів та культур і тим сильні.

Слабкість наша — в живучих стереотипах. Так, наприклад, повелося, що жінка споконвіку була берегинею сім'ї, а чоловік — її годувальником. Тепер це суперечить цілям жінки, яка прагне закріпити свою роль у суспільстві (професійно зростати, брати участь в управлінні державою). Отже, конче потрібно прийняти гнучкі закони, які підвищили б роль і місце жінки і змінили статус годувальника. Бо пріоритет жінки у вихованні дитини очевидний: батька часом усувають від цього процесу тільки тому, що закон віддає перевагу матері. А пенсійний вік? Знову-таки з огляду на материнство жінка йде на відпочинок раніше, ніж чоловік. Але вона ще сповнена сил — і свою енергію воліє віддати на благо суспільства, а не жеківському гуртку...

Наталя Грицяк, дослідник гендерної проблеми, переконана, що невдовзі Верховна Рада прийме відповідний закон (проект уже підготовлено). І тоді...

— Тоді влада не буде виконувати чоловічу волю й нав'язувати чоловічі цінності і стандарти суспільству, — зазначила на семінарі народний депутат Ганна Антоньєва.

А поки що образ матері затьмарює решту. Місце жінки було і здебільшого залишається на кухні. А їй так хочеться покерувати...

— Доречно навести промовисті цифри, — коментував ситуацію проректор УАДУ Володимир Князєв. — У вищих ешелонах влади з'явилися жінки: віце-прем'єр міністр, міністр юстиції, голова державного комітету... Обрано 36 жінок до Верховної Ради, чимало їх в апаратах ВР, адміністрації Президента і Кабміні...

Було б їх, додам, більше біля керма — справи поліпшилися б на всіх фронтах. Бо іноді холодному розрахунку так бракує гарячого серця...

Гендерну політику, як справедливо підкреслювали учасники зібрання в УАДУ, треба неодмінно проводити і щодо чоловіків. Тоді і збудуємо державу, в якій людина, її життя і здоров'я, честь і гідність стануть найвищою соціальною цінністю. Незалежно від статі.

Іван ІЛЛЯШ.

Всюдисущий Орзіх

Особистості

Небагатьом пощастило, як от Марку Пилиповичу Орзіху, відзначити потрійний ювілей — 75 років від дня народження, шістдесятиріччя трудової та сорокап'ятиріччя науково-педагогічної діяльності.

Біографія ювіляра могла б зацікавити найвибагливішого романіста. У роки війни, як багато його підлітків-ровесників, майбутній академік працював на виробництві — токарем, вантажником. Потім — навчання в льотному училищі, участь у боях у складі полку штурмової авіації, з яким він, до речі, дійшов до Берліна. А далі — колізії цивільного життя: то він інструктор аероклубу, то працівник сільського райкому комсомолу, то знову токар. Але перемогла заповітна мрія — отримати юридичну освіту. Задля неї спочатку довелося сісти за парту вечірньої школи робітничої молоді.

Нині Марко Орзіх — академік кількох академій, автор багатьох наукових праць, учасник престижних наукових конференцій. Проректор юридичної академії, завідувач кафедри конституційного права не обмежується науковою та педагогічною діяльністю, бере активну участь у створенні життєво важливих для молодої держави законів. Шанують думку Орзіха і в Комітеті з правової політики Верховної Ради України, радником якого він є.

З аналітичними статтями Марко Пилипович виступав на сторінках багатьох видань (і «Голосу України» зокрема). Став співзасновником, а згодом — головним редактором авторитетного журналу «Юридичний вісник». Передусім як колегу й вітаємо його з ювілеєм: гострого пера Вам, світлого розуму, здоров'я й енергії на довгії літа!

Від імені колективу редакції — Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Дитячу працю треба легалізувати

Тенденції

У суботу в Києві завершила роботу міжнародна конференція «Дитинство в Україні: права, гарантії, захист», організована Держкомітетом молодіжної політики, спорту та туризму, Українським інститутом соціальних досліджень, Міжнародним Бюро праці та Представництвом ЮНІСЕФ в Україні.

Як констатували доповідачі, українська дитина беззахисна перед жорстокими реаліями дорослого світу, який брутально вривається в її життя, калічить душу й тіло. Сучасні діти прагматичні, вони змушені дбати не лише про розваги, а й про хліб насущний. Хоча законодавство дозволяє працювати тільки з 15-річного віку, дедалі більше малюків починають трудову діяльність уже з семи—дев'яти. Найбільшим споживачем дитячої праці в Україні є сільське господарство. І це суто український феномен.

Як свідчать дані соцопитувань, сільські діти навіть із «благополучних» сімей обділені звичайними дитячими радощами, бо змушені мало не з ранку до ночі виконувати важку фізичну працю. Тендітні дитячі плечі витримують величезні навантаження. Така «школа життя» привчає не до творчої праці, а до праці примусової, яка шкодить здоров'ю, виснажує морально і фізично.

Настав час на законодавчому рівні визначити, де межа між працею корисною та шкідливою, між працею добровільною та примусовою. А задля того передовсім слід легалізувати дитячу працю взагалі.

В Україні на так званих самоорганізованих (читай — напівкримінальних) робочих місцях, за різними оцінками експертів, гнуть спину від 30 до 80 відсотків усіх працюючих дітей. Якщо дитячу працю не легалізувати, кримінальний сектор «проковтне» усі 100 відсотків економічно активної молоді. Такого висновку дійшли спеціалісти Інституту соціальних досліджень, які виробили власну концепцію національної політики щодо дитячої праці та Національний план дій з її реалізації. Згодом ці документи планують запропонувати урядові.

Ганна РОМАНЦОВА.

Фото Анастасії СІРОТКІНОЇ.

Редактор номера Світлана ПИСАРЕНКО.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 179041.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
Зам. 0311213.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України
Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 01008, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець — Верховна Рада України